

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte - Toma Nadejda

Judecătorii - Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Guzun Ion,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Formusatii Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal a Curții de Apel Bălți din 23 iulie 2020, în cauza penală în privința lui

Isac Alexandru xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în s. xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.10.2017 - 19.03.2019;

Instanța de apel: 28.03.2019 - 23.07.2020;

Instanța de recurs: 14.09.2020 - 13.04.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia (sediul central) din 19 martie 2019, Isac Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 2 (doi) ani închisoare.

În baza art. 84 alin. (4), art. 87 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Isac Alexandru i s-a adăugat parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 octombrie 2017 de 120 (una sută douăzeci) ore de muncă neremunerată în folosul comunității, ce constituie 30 (treizeci) zile închisoare, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 2 (doi) ani 1 (una) lună închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea executării pedepsei cu închisoare pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunându-se încasarea de la Isac Alexandru în beneficiul lui Botezatu Eugen a prejudiciului material în mărime de 9500 (nouă mii cinci sute) lei.

2. În sentință, prima instanță a constatat că *Isac Alexandru*, la 16 mai 2017, acționând în scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, aflându-se în automobilul de model "xxxx cu numere de înmatriculare xxxxx condus de Iațcu xxxx, împreună cu Botezatu xxxx, născut la 03 decembrie 1992, locuitor al mun. xxxx toți trei fiind angajați ai SRL "xxxxx din mun. xxxxx, care livrează produse alimentare agenților economici, în timp ce automobilul staționa în preajma unui magazin din xxxx, iar șoferul și Botezatu Eugen se aflau în magazin, a sustras din

buzunarul scurtei lui Botezatu Eugen bani în sumă de 9500 (nouă mii cinci sute) lei, cu care a dispărut de la fața locului, prin ce i-a cauzat un prejudiciu material considerabil.

Acțiunile lui Isac Alexandru au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura r-ului Drochia, Turenco Diana, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea parțială a sentinței în latura stabilirii pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care inculpatul Isac Alexandru să fie condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 7 (șapte) luni închisoare. Prin aplicarea prevederilor art. 84 alin. (4) Codul penal, să-i fie adăugat complet, la pedeapsa aplicată prin noua sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 23 octombrie 2017, prin care i s-a stabilit 120 (una sută douăzeci) ore de muncă neremunerată în folosul comunității, ce constituie 30 (treizeci) zile închisoare, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 8 (opt) luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis. Concomitent, a solicitat admiterea acțiunii civile înaintate de către partea vătămată.

3.1. În susținerea apelului, procurorul a menționat că:

- instanța de fond greșit a ajuns la concluzia de a-i aplica inculpatului o pedeapsă prin prisma prevederilor art. 90 Cod penal;

- inculpatul Isac Alexandru s-a aflat în conflict cu legea penală pentru săvârșirea unei infracțiuni de violare de domiciliu;

- anterior a mai fost condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni similare, cu aplicarea unei pedepse sub formă de 120 ore muncă neremunerată în folosul comunității, însă pedeapsa stabilită nu a fost executată, inculpatul eschivându-se de la executarea pedepsei. Mai mult, în privința lui Isac Alexandru au fost dispuse investigații în vederea căutării pe o cauză penală pornită de către IP Fălești, la fel pentru săvârșirea unei infracțiuni de furt;

- corectarea inculpatului Isac Alexandru este posibilă doar prin izolarea lui de societate, din motiv că infracțiunile comise fac parte din categoria celor mai puțin grave, dintre care obiectele a 3 infracțiuni îl formează bunurile proprietarului;

- la stabilirea pedepsei, instanța de fond nu a luat în considerație faptul, că aplicarea art. 90 Cod penal în privința inculpatului Isac Alexandru nu este suficientă pentru corectarea și reeducarea lui, în scopul prevenirii comiterii altor infracțiuni, precum și pentru restabilirea echității sociale, nu este corespunzătoare gradului prejudiciabil al faptelor comise de inculpat și circumstanțelor cauzei;

- prejudiciul cauzat părții vătămate în urma comiterii infracțiunii, nu a fost recuperat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 iulie 2020 apelul declarat a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că la examinarea cauzei respective s-a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod

de procedură penală, prima instanță a cercetat cauza multiaspectual, a dat aprecieri probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludenței, coroborării lor, în baza probelor acumulate just a reținut starea de fapt și de drept pe cauză, corect a încadrat acțiunile inculpatului Isac Alexandru în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, fapt ce nu se contestă de părți, apelul fiind declarat în privința pedepsei aplicate inculpatului.

Instanța de apel a respins argumentele procurorului, expuse în apelul declarat, referitoare la stabilirea în privința inculpatului a pedepsei sub formă de închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis, din motiv că instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului s-a condus de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, pedeapsa fiind aplicată în limitele sancțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

În continuare, instanța de apel a statuat că, prima instanță legal și întemeiat a considerat, că corectarea inculpatului poate fi îndeplinită fără izolarea acestuia de societate, dispunând astfel aplicarea în privința lui a prevederilor art. 90 Cod penal. Temeiuri prin care s-ar demonstra că inculpatul nu poate fi corectat prin aplicarea în privința lui a pedepsei sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării ei, nu s-au stabilit.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Formușarii Andrei, prin care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei, din motiv că pedeapsa stabilită inculpatului este ilegală și contrară principiilor generale de individualizare a pedepsei.

În opinia acuzării, instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că, nu este rațional de a aplica față de inculpatul Isac Alexandru sancțiunea penală sub formă de închisoare cu executare, din motiv că, anterior, Isac Alexandru prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 23 octombrie 2017, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal și condamnat la 120 ore muncă neremunerată în folosul comunității. Totodată, prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 26 noiembrie 2019, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Isac Alexandru a fost condamnat în baza art.186 alin. (2) lit. d), art. 186 alin. (2) lit. d), art. 190 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa definitivă de 3 (trei) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar potrivit art. 90 Cod penal, pedeapsa închisorii a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani.

Concomitent, invocă că din datele caracteristice ale inculpatului Isac Alexandru, rezultă că acesta nu a pășit pe calea corectării după comiterea infracțiunii anterioare și a comis din nou infracțiuni similare din domeniul sustragerii, motiv din care rezultă că stabilirea unei alte pedepse decât închisoare cu executare nu ar asigura atingerea scopului prevăzut de art. 61 alin.(2) Cod penal.

În ultim plan, menționează că atât de către instanța de fond, precum și de către instanța de apel nu au fost respectate criteriile generale de individualizare

a pedepsei, deoarece circumstanțele invocate și reținute de instanțele respective nu justifică faptele comise de inculpat și, deci, nu pot genera aplicarea unei pedepse echitabile.

6. Judecând recursul ordinar, în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din conținutul cererii de recurs, Colegiul penal lărgit atestă, că acuzatorul de stat invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau când* 10) *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Având în vedere argumentele recursului, Colegiul penal lărgit conchide că acuzatorul de stat critică decizia instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume din motivul că, în opinia sa, instanța de apel greșit a menținut sentința în partea stabilirii în privința inculpatului a unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia, în temeiul art. 90 Cod penal.

Raportând însă argumentele invocate la circumstanțele speței, Colegiul penal relevă, că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Reieșind din partea descriptivă a deciziei contestate, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a constatat și a apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept la stabilirea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. art. 61, 75-77, 84, 87, 90 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Conform art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, analizând în ansamblu totalitatea probelor administrate și cercetate în cadrul întregului proces penal, Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel corect a conchis, că vinovăția inculpatului Isac Alexandru este pe deplin dovedită și acțiunile lui just au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, care prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani.

Totodată, reieșind din prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, instanța de apel corect a reținut opinia primei instanțe privind stabilirea unor noi limite de pedeapsă aplicabile în privința inculpatului, în baza cărora i-a fost stabilită inculpatului Isac Alexandru, pentru infracțiunea comisă, cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (4), art. 87, art. 90 Cod penal, o pedeapsă definitivă cu suspendarea condiționată, pe un termen de probațiune de 3 ani.

În practica judiciară constantă a fost statuat, că prin sintagma „*limitelor de pedeapsă prevăzută de lege*” legiuitorul a avut în vedere că pedeapsa, în cazul în care este închisoarea, se reduce cu o treime din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, stabilindu-se noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit atestă, că instanța de apel corect a stabilit măsura și mărimea pedepsei în privința inculpatului, la aprecierea căreia au luat în considerație, că Isac Alexandru și-a recunoscut vina și se căiește sincer de cele comise, a solicitat examinarea pricinii în procedură simplificată în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Subsecvent, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită

consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Analizând în cumul aspectele descrise supra, Colegiul penal lărgit, consideră că prima instanță, just a ajuns la concluzia de a-i stabili inculpatului Isac Alexandru, pentru infracțiunea comisă, cea mai aspră pedeapsă din categoriile pedepselor indicate în sancțiunea articolului 186 alin. (2) lit. d) Cod penal – închisoarea, soluție menținută și de către instanța de apel.

În privința dezacordului procurorului cu aplicarea de către instanța de apel a suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii, Colegiul penal lărgit menționează, că potrivit prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Așadar, raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia pînă la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii:

- împrejurările și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și mijloacele folosite;
- starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită;

- natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii;
- motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit;
- natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului;
- conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal;
- nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Față de considerentele menționate, Colegiul penal lărgit conchide, că instanța de apel, menținând soluția primei instanțe cu privire la suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, a ținut cont de faptul că potrivit art. 16 Cod penal, infracțiunea imputată inculpatului face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, săvârșită din intenție, iar art. 90 Cod penal nu interzice dispunerea suspendării condiționate a executării pedepselor pentru săvârșirea acestui gen de infracțiuni, că inculpatul Isac Alexandru se caracterizează pozitiv la locul de trai, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, lipsa circumstanțelor agravante.

Așadar, în contextul circumstanțelor evidențiate, Colegiul penal lărgit consideră că atât instanța de apel, cât și prima instanță corect au ajuns la concluzia, că este rațional de a stabili inculpatului pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării acesteia pentru o perioadă de probațiune, întrucât în acest caz scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea reală a pedepsei închisorii, deoarece din circumstanțele speței rezultă că inculpatul a înțeles pericolul social al acțiunilor sale infracționale.

Nu pot fi reținute în sensul admitterii recursului argumentele acuzatorului de stat cu privire la faptul că prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 octombrie 2017, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (2) lit. d) Cod penal și condamnat la 120 ore muncă neremunerată în folosul comunității, iar prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 26 noiembrie 2019, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Isac Alexandru a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d), art. 186 alin. (2) lit. d), art. 190 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 84 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa definitivă de 3(trei) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar potrivit art. 90 Cod penal, pedeapsa închisorii a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani, din motiv că scopul legii penale poate fi atins și fără executarea reală a pedepsei cu închisoare, or impedimnete legale pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu au fost stabilite.

Mai mult ca atât, Colegiul menționează, că temeiurile invocate de către recurent, precum și argumentele acestuia au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, și asupra acestora instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată.

Subsidiar, Colegiul lărgit subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit constată că instanța de apel și-a argumentat hotărârea în sensul aplicării art. 90 Cod penal, corect ajungând la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate și va atinge scopul restabilirii echității sociale. În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unei erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt, care ar afecta soluția acesteia.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de procuror urmează a fi respins, ca inadmisibil

7. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Formusatii Andrei, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 iulie 2020, în cauza penală în privința lui *Isac xxxxx*.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **28 mai 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Guzun Ion